

dertil at vedtage et Lovforslag i denne Retning, som vi ikke med fuld Tillid kunne slutte os til. Jeg skal iøvrigt ikke gaae dybere ind paa Spørgsmaalet om, hvilket System der bør foretrækkes, Procent- eller Contingentsystemet. Jeg har allerede udtalt, at jeg for mit Vedkommende er meest tilbøielig til at stemme for Contingentsystemets Anvendelse, om jeg end kan slutte mig til en æret foregaaende Talers Uttringer om det principielt Rigtige i Procentsystemet med Hensyn til Skatten. Hvad det her fornemmeligt kommer an paa, er jo det praktiske vigtige Udbytte i Henseende til det Formaal, som man søger fyldbestjort ved en saadan Lov, og jeg troer, at det netop i saa Henseende vilde være meget betænkligt, hvis man vilde vælge Procentsystemet. Jeg har i det Mindste ikke ved den Anvendelse, som jeg har havt Leilighed til at gjøre af Contingentsystemet, fundet, at der var særlige Grunde til at forlade det, men jeg har tværtimod fundet, at der maatte være Betæneligheder ved at gaae over til det foreslaaede nye System. Vaaligningsvæsenet er jo ingenlunde nogen behagelig Opgave for de communale Autoriteter. Der fordres til en saft Gjennemførelse af samme ligeoverfor Ens Medborgere et vist moralsk Mod, om jeg saa skal sige. Dette har allerede gjort sig gjældende ved Gjennemførelsen af de to Indkomstskattelove, som vi have havt efter Contingentsystemet, og med Hensyn til dem have de communale Autoriteter dog havt en særlig Støtte deri, at de vidste, hvor stor en Opgave der laa for dem, at de vidste, hvor Meget der paahvilede Communerne, og at de vidste, hvad der skulde tilveiebringes af disse, saa at de kun maatte bestræbe sig for paa den bedst mulige ligelige Maade at faae dette fordeelt mellem Communerens Beboere. Anderledes vil det derimod stille sig for de communale Autoriteter med Procentsystemet. De ville da i en langt høiere Grad komme til at trænge til moralsk Mod, til det moralske Mod, som fordres, for at Statskassen overhovedet skal kunne faae det Udbytte ud af Indkomstskatteloven, som den med Rimelighed maa kunne gjøre Regning paa. Det er væsentlig denne Betænelighed, som jeg har med Hensyn til

Procentsystemets Anvendelse. Jeg troer, at de communale Autoriteter ville have megen Vanskelighed ved at føre den foreslaaede Lov saaledes igennem, som den maa gennemføres, naar der skal kunne pnaaes noget Udbytte af den.

Jeg skal ikke særlig gaae ind paa mange af de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget; men jeg skal dog fremsætte nogle Bemærkninger, navnlig med Hensyn til den hele Vaaligningsmarine, om jeg saa maa kalde den, der er indført i det foreliggende Lovforslag. Jeg har med Hensyn dertil særlige Betæneligheder, idet den nemlig forekommer mig meget for combineret. Jeg kan i saa Henseende godt tiltræde, hvad den ærede første Taler (Sessen) yttrede; jeg vilde med ham i denne Retning langt foretrække Regjeringsforslaget, hvis Maskineri var langt simplere og efter min Formenting mere betryggende. Efter Lovforslaget, som det nu foreligger, skal Vaaligningen jo først skee af de communale Autoriteter med Anvendelse af alle de Forsigtighedsregler og af al den Afgang til Bemærkninger og Indsigelser, som have været anvendte ogsaa tidligere, og som ere opførte i Lovforslaget. Men derefter skulle Ligningerne indsendes til Skattecommissioner. Der er blevet gjort Bemærkninger med Hensyn til Kostbarheden af denne Institution, og det vistnok med Ret. Men ere disse Commissioner nødvendige, saa maa man jo naturligvis finde sig i den deraf følgende Afgang i Statens Indtægt af Indkomstskatten. Deri, at slige store Beføstninger ere forbundne med dem, ligger dog en yderligere Grund til, at man, for overhovedet at gaae ind paa Stattecommissionerne, maa erkjende, at de ere aldeles nødvendige, og at der af deres Tiltræden vil kunne ventes et særligt og frugtbart Udbytte. Det forekommer mig imidlertid, at Stattecommissionerne ville komme til at indtage en ubehagelig Stilling, og befindes sig i en vanskelig Situation ligeoverfor de allerede stedfundne Ansættelser. Der vil vist være ikke saa faa af de her tilstedeværende Landskingsmænd, som have deeltaget i communale Ansættelser, og der som Medlemmer af Amdsraadet have deeltaget i Paakjendelse af Klager over Ligninger. De ville vide, i